

i Juni og Juli Maaned, som ere begyndte at klæde sig i Yngledragten. Dem have vi i Loven fredet og ville give dem Lejlighed til at komme op til Ynglepladsen. Men naar nu Kommissionen siger, at man i Oktober og November ikke maa handle med Laks og Ørred, vil det gribe ret forstyrrende ind navnlig for de Fiskere i den yderste Del af Fjorden, som i den Tid have Ret til at fiske. Over for Randers By er Fangst i samme Tid forbudt. Altsaa i den ydre Del af Fjorden, hvor Fiskeriet i denne Tid er tilladt, kan der i Oktober og ogsaa i November fanges en Del Ørred, men det kan jo ikke nytte videre, naar der ikke maa handles med dem. Nu staar der i Kommissionens Betænkning, at den nævnte Bestemmelse ikke vil have nogen Betydning, medmindre den kommer til at gælde ogsaa for de ferske Vande. Men da der ikke findes nogen særlig Lov for de ferske Vande, og da Loven om Fiskeriet i Randers Fjord fremdeles gælder — den skal vistnok først revideres om et eller to Aar —, komme de to Lovbestemmelser til at staa imod hinanden. Derfor anbefaler jeg, at det nævnte sidste Stykke af § 5 gaar ud, da det vil komme til at stride mod Bestemmelsen i Loven om Fiskeriet i Randers Fjord. Det vil dernæst blive en Kilde til megen Strid og Kiv. Det er, som sagt, ikke let at sige, hvad Tid Laksen og Ørreden ere begyndte at skifte Farve. Det er jo ikke saaledes, at de lige straks fra at have været sølvblanke gaa over til at være stærkt farvede. Det drejer sig her om smaa Nuancer, og jeg synes derfor ikke, at man kan give Politiet eller andre ret usagkyndige Folk Ret til at skønne over, hvorvidt saadanne Fisk ere saaledes farvede, at der ikke maa handles med dem. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage dette Stykke tilbage. Det er ret meningsløst, som det staar, og det kan være ret til Skade for Fiskerne i Randers Fjord. Jeg vil ogsaa sige — uden at jeg dog ønsker at blande mig i Striden om Aalegaardsspørgsmaalet —, at jeg hører til dem, der holde paa de offentlige Vandets Frihed, idet alt, der kommer ind under Hav, Fjord og Strand og ikke er Søer eller Bække, maa tilhøre hele Samfundet, og den enkelte private Mand kan ikke komme til at herske deraf. Hvad enten jeg nu stemmer for denne Lov eller ikke, vil jeg dog værge mig mod at stemme for den Betragtning, at Lodsejeren skulde have Ejendomsret saa og saa langt ud i Vandet foran sin Jord. Han har ikke

nogen Skatter derpaa og ikke nogen Ret dertil. Det maa blive Samfundets Eje. — Endelig vil jeg, da jeg nu staar med en Lov i Haanden, hvor jeg hvert Øjeblik møder Metermaal, henstille til den højtærede Minister og Rigsdagen, om det ikke snart var paa Tiden, at vi fik Metersystemet gennemført her i Danmark.

C. Sørensen: Maa jeg først tillade mig at omtale § 4, hvori det hedder: „En Sildebundgarnsplads skal anses for lovlig indtagen fra det Øjeblik af, at der i Strandkanten ud for Pladsen eller paa selve denne er anbragt en Pæl med Navnebogstaver osv.“ Denne Bestemmelse anser jeg for at være absolut paa sin Plads, idet det jo ellers forekommer mig, at det absolut vil være urigtigt over for de lokale Fiskere, dersom der ikke træffes nogen Bestemmelse i Lovforslaget, der sikrer dem Retten til at beholde den Bundgarnsplads, som de have. For en Tid siden have en Del Fiskere henvendt sig til mig i Anledning af, at Staten nu frigiver sine Fiskerirettigheder i Limfjorden. Vedkommende Fiskere ønskede, at dette maatte blive forhindret, navnlig af den Grund, at de gik ud fra, at naar Staten frigav sine Fiskerirettigheder i Limfjorden, saa vilde der blive en Kappelstrid om Fiskeripladserne, saaledes at Fiskerne ikke kunde være sikre paa at faa Lov til at benytte de samme Pladser fra et Aar til et andet. Fiskerne vilde foretrække at give en moderat Leje af disse Pladser, og en Bestemmelse i § 4 vilde kunne raade Bod paa den foreslaaede Frigivelse. Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at § 4 i det forelagte Forslag kan aabne Mulighed for Misbrug, idet det kan tænkes, at en Fisker kunde afhænde sin Fiskeplads til en anden for et Vederlag, skønt det jo udtrykkelig siges i Paragraffen, at saadanne Pladser ikke med Retsvirkning kunne overdrages til Andenmand. Af Finanslovsforslagets Anmærkninger, Tillæg A., Sp. 293—94, ses, at Indtægten af Fiskeripladserne i Limfjorden er formindsket med 540 Kr. grundet paa, at en Forpagtning, der er udløben, ikke vil blive fornyet. Jeg gaar ud fra — skønt jeg selvfølgelig ikke kan vide, om det er rigtigt — at det er Vaadrætsstedet ved Egholm. Dette er vistnok det sidste Vaadrætssted, Staten benytter, idet de andre, nemlig Vaadrætsstederne ved Isbakken og ved Pumpen, allerede ere fri. Det ses heraf, at Lejen af dette Vaadrætssted i sidste Aar har været 540 Kr., medens det forhen har indbragt en bety-